

stor Udstrækning Avertering. Man ser Gang paa Gang, at naar Averteringen indskrænkes og ophører, indskrænkes og ophører Salget af vedkommende Præparat. Naar Sundhedsstyrelsen har Haand i Hanke med Averteringen, har man derigennem stor Mulighed for Kontrol.

Naar to af de ærede Ordførere talte om Nødvendigheden af Kontrol med de Præparater, der ogsaa sælges i den frie Handel, vil jeg derom gerne sige, at der i Øjeblikket sidder en Kommission, et Udvalg af sagkyndige, som gennemgaar alle de Præparater af sundhedsmæssig Betydning, der kan betegnes som Lægemidler, og som skal bestemme, hvorvidt de bør henhøre under Apotekerhandelen og dermed under Kontrollen. Denne Kommission gaar grundigt til Værks; Opgaven vil den sikkert løse paa den Maade, at alt, hvad der paa nogen Maade kan henregnes til Lægemidler, gaar ind under Apotekerhandelen og dermed Kontrollen. En Kontrol med Præparater, som kan og bør sælges i den frie Handel, og som er uskadelige, kan jeg vanskeligt gaa med til. Vi kan ikke indføre Priskontrol med den frie Handel, Statsmyndighederne kan ikke i den Grad gøre sig til Daarernes Formynder; vi kan ikke hindre, at ubetænksomme Mennesker bliver trukket op i den frie Handel.

Jeg kan i øvrigt til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds sige, at naar jeg særlig har nævnt udenlandske Fabrikanter, er det vel nok af den Grund, at de udenlandske Fabrikanters Antal er saa meget større end de danske Fabrikanters og de udenlandske Fabrikanter saa meget mere kapitalstærke end de danske, at de kan sætte uhyre store Summer ind paa den Avertering, som er nødvendig for det store Salg. Meningen med det lille Ændringsforslag, jeg antydede, er, at de danske og udenlandske Fabrikanter skulde stilles paa det selv samme Standpunkt.

Saa er der indvendt, at man vil bringe disse Præparater ind under Apotekerpriserne. Man siger: Apotekerpriserne er som bekendt høje, og det er sikkert rigtigt. Der er den store Vanskelighed ved Apotekerpriserne, at man maa holde ens Priser for hele Landet. Den Avance, der paa et større Hovedstadsapotek giver en meget betydelig Indtægt, er det fuldkomne nødvendigt at holde af Hensyn til de mange smaa Apoteker, der er spredt over Landet af Hensyn til Befolkningens Forsyning med Medicin. Naar man en Gang kommer ud over den Vanskelighed, vil man ogsaa kunne vente at faa Apotekerpriserne ned, hvad

de trænger i høj Grad til. Men det er langt fra altid, at Priserne paa Apotekervarer er særlig høje. Jeg har selv haft Lejlighed til at iagttage, hvorledes et meget anvendt og nyttigt Præparat hos Importører og i den frie Handel i Detailhandelen kostede meget mere, end det samme Præparat kostede paa Apoteket.

Med disse Ord skal jeg henstille til det Udvalg, det høje Ting agter at nedsette, at tage Lovforslaget under velvillig Behandling. Jeg er paa ethvert Punkt til Udvalgets Tjeneste og henstiller, at jeg faar Lejlighed til under Behandlingen at stille eet eller eventuelt to eller tre Ændringsforslag.

H. P. Jensen: Den højtærede Minister brugte i sit Tilsvar en Vending, som gik ud paa, at Regeringen ikke kan værne Daarerne. Det kan se meget bestikkende ud. Men i et Land, hvor man har lovmæssige Forhold, Sundhedsstyrelse, Apotekervæsen o. s. v., vil den store Del af Befolkningen meget ofte leve i den Tro, at de, naar Salget af disse Ting er tilladt, kan være tjent med at købe dem. De behøver absolut ikke at være Daarer, fordi de køber dem. Regeringen og Rigsdagen maa være med til at række Haand til alt, hvad der kan hjælpe Befolkningen mod dem, som vil udnytte den paa en eller anden Maade, ikke mindst mod dem, der vil udnytte den ved værdiløse Præparater.

Veistrup: Jeg vil understrege, hvad den ærede sidste Taler sagde. Det store Salg i Butikkerne af disse Præparater beror paa Reklamen. Nu har vi en Lov om falsk Reklame, men jeg tror ikke, at den er tilstrækkelig effektiv, thi ellers vilde man i mange Tilfælde gribe ind overfor de Forhold, her er Tale om. Der er ingen Grænser for, hvad saadanne Præparater efter Averteringen at dømme er gode for. Jeg har oven i Købet i et Tidsskrift som „Farmaceutisk Tidsskrift“ set Avertissement om et Middel mod kronisk Sygdom, altsaa et enkelt Middel, der skulde kunne hjælpe imod alle kroniske Sygdomme, og man maatte dog tro, at et Avertissement, der fremkom i et saadant Tidsskrift, havde et vist autoritativt Stempel. Nu hører jeg ganske vist af den højtærede Minister, at Sundhedsstyrelsen fører en meget stærk Kontrol med al Avertering paa dette Omraade, men Forholdet er dog altsaa det, at der selv i et Fagskrift kan fremkomme Avertissementer af denne Karakter. Jeg havde tænkt mig, om det ikke var muligt,